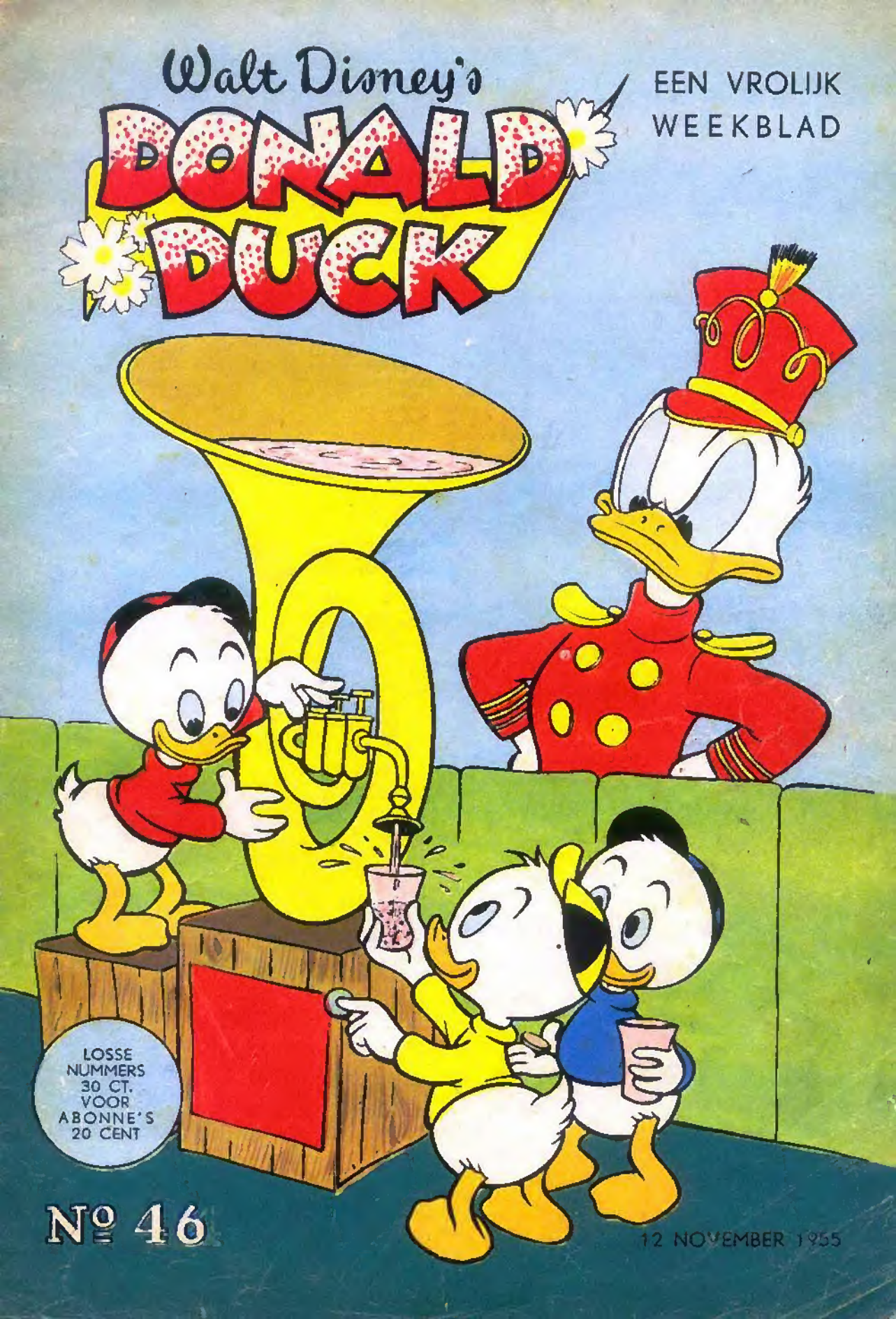
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
№ 46
12 NOVEMBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN EN VRIENDINNEN

Van de week ben ik echt even boos geweest! Ik was juist bezig om de winnaars en winnaressen van de wekelijkse prijsvraag uit te zoeken. En nu gebeurde het me drie keer achter elkaar, dat ik de briefkaart van een kind, dat eigenlijk een fototoestel had kunnen winnen, zomaar moest verscheuren. Waarom? Wel, omdat de oplossing er wèl opstond, maar de naam en het adres was vergeten! Dit is bij de grote fietsenprijsvraag ook een paar keer gebeurd. Die kinderen zijn er zèlf schuld aan, dat ze nu géén prijs krijgen! Ze hebben het te wijten aan hun eigen slordigheid en haast.
Nu is de oplossing van een prijsvraag nog niet zo héél erg belangrijk, maar er kunnen zich later in je leven gevallen voordoen, waarbij slordigheid een ramp kan betekenen. Daarom moet je nu vast leren altijd heel stipt en precies te werk te gaan. Je ziet, dat het in je eigen voordeel is, want als deze drie inzenders het hadden gedaan, dan hadden zij een mooie prijs thuisgestuurd gekregen. En zo is het later ook: ben je precies en secuur en doe je je werk goed, dan kun je er zeker van zijn, dat je in je leven veel succes hebt. Maar als je maar vlug-vlug over alles heengaat, dan kan het wel gebeuren, dat je nog heel vaak teleurgesteld zult worden.

DONALD

KOM ZATERDAG 19 NOV. ALLEN KIJKEN NAAR DONALD DUCK!

Zaterdag 19 Nov. helpt Donald Duck Sinterklaas binnenhalen in A'dam! Op deze prachtige wagen zullen àl jullie vrienden in de stoet meerijden. Je komt toch zeker ook kijken als je kunt?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

In elk van deze zeven woorden staat één woord van een bekend spreekwoord verscholen. De letters van de nieuwe woorden staan al in de goede volgorde. Je hebt de woorden dus alleen nog maar in de volgorde van 1 t/m 7 op te schrijven.
Als je weet welk spreekwoord (bestaande uit 7 woorden met in totaal 29 letters) bedoeld wordt, schrijf het dan op een briefkaart en stuur je oplossing vóór 18 November naar: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes -20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.–; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; Derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

Links bovenaan op de briefkaart moet je zetten: Oplossing nummer 46. Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 40 een prijs hebben gewonnen:
Eerste prijs, 'n fototoestel: Dik Arendshorst, **Nijverdal.**
Tweede prijs, 'n vulpen: Hanneke Bouma, **Slochteren.**
Derde t/m vijftiende prijs, een vulpotlood:
Ivonne v. Ingen, **Hansweert;** Jan Bijl, **Pernis;** Sicco Smit, **Harlingen;** L. Damsma, **Maastricht;** Wilma Goossens, **Gennep;** Jan de Vrije, **Amsterdam;** Gerda Massee, **Velsen Noord;** Aaltje Hilbolling, **Gieten;** N. Frans, **Hoogezand;** Jannie v. d. Tuin, **Leiden;** Annie Verf, **Bant;** Willie de Ruiter, **Deest;** Bea Tenkink, **Alkmaar.**
De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 44 luidt: **PINDA.**

DONALD DUCK *Een Vrolijk Weekblad*

Uitgave van „Margriet". Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 ct. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Bercham-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.

WALT DISNEY'S

De kleine BOZE WOLF

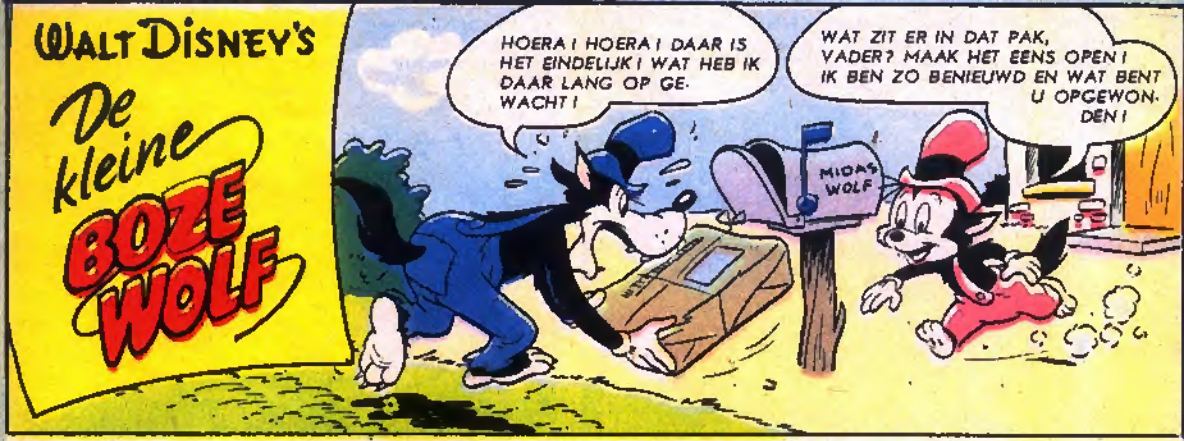

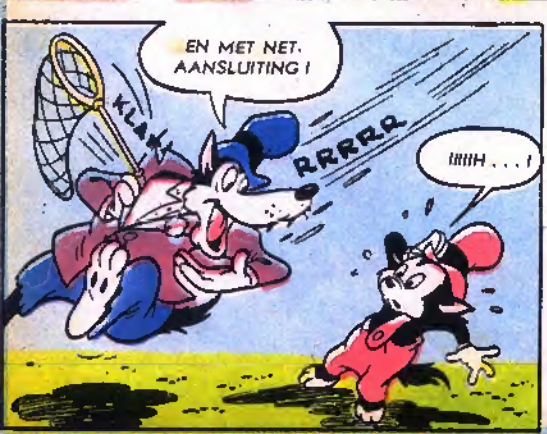

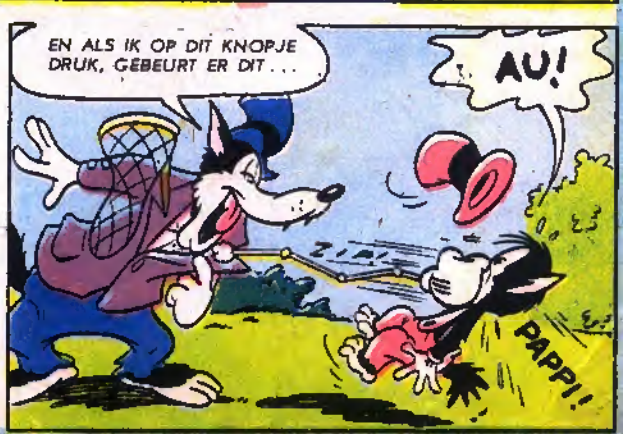

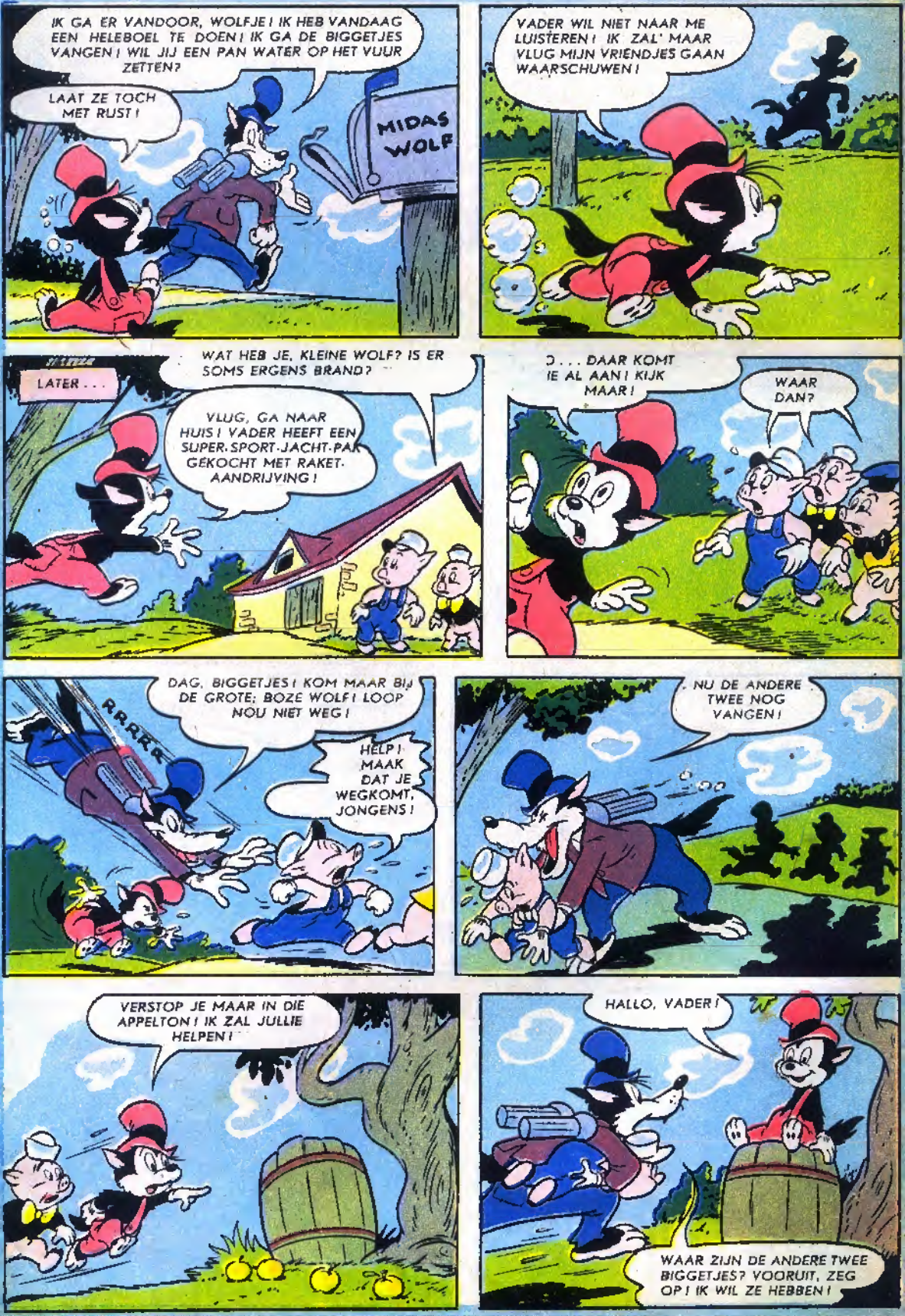
IK GA ER VANDOOR, WOLFJE! IK HEB VANDAAG EEN HELEBOEL TE DOEN! IK GA DE BIGGETJES VANGEN! WIL JIJ EEN PAN WATER OP HET VUUR ZETTEN?
LAAT ZE TOCH MET RUST!
MIDAS WOLF
VADER WIL NIET NAAR ME LUISTEREN! IK ZAL' MAAR VLUG MIJN VRIENDJES GAAN WAARSCHUWEN!
LATER . . .
WAT HEB JE, KLEINE WOLF? IS ER SOMS ERGENS BRAND?
VLUG, GA NAAR HUIS! VADER HEEFT EEN SUPER-SPORT-JACHT-PAK GEKOCHT MET RAKET-AANDRIJVING!
. . . DAAR KOMT IE AL AAN! KIJK MAAR!
WAAR DAN?
DAG, BIGGETJES! KOM MAAR BIJ DE GROTE; BOZE WOLF! LOOP NOU NIET WEG!
RRRR
HELP! MAAK DAT JE WEGKOMT, JONGENS!
NU DE ANDERE TWEE NOG VANGEN!
VERSTOP JE MAAR IN DIE APPELTON! IK ZAL JULLIE HELPEN!
HALLO, VADER!
WAAR ZIJN DE ANDERE TWEE BIGGETJES? VOORUIT, ZEG OP! IK WIL ZE HEBBEN!

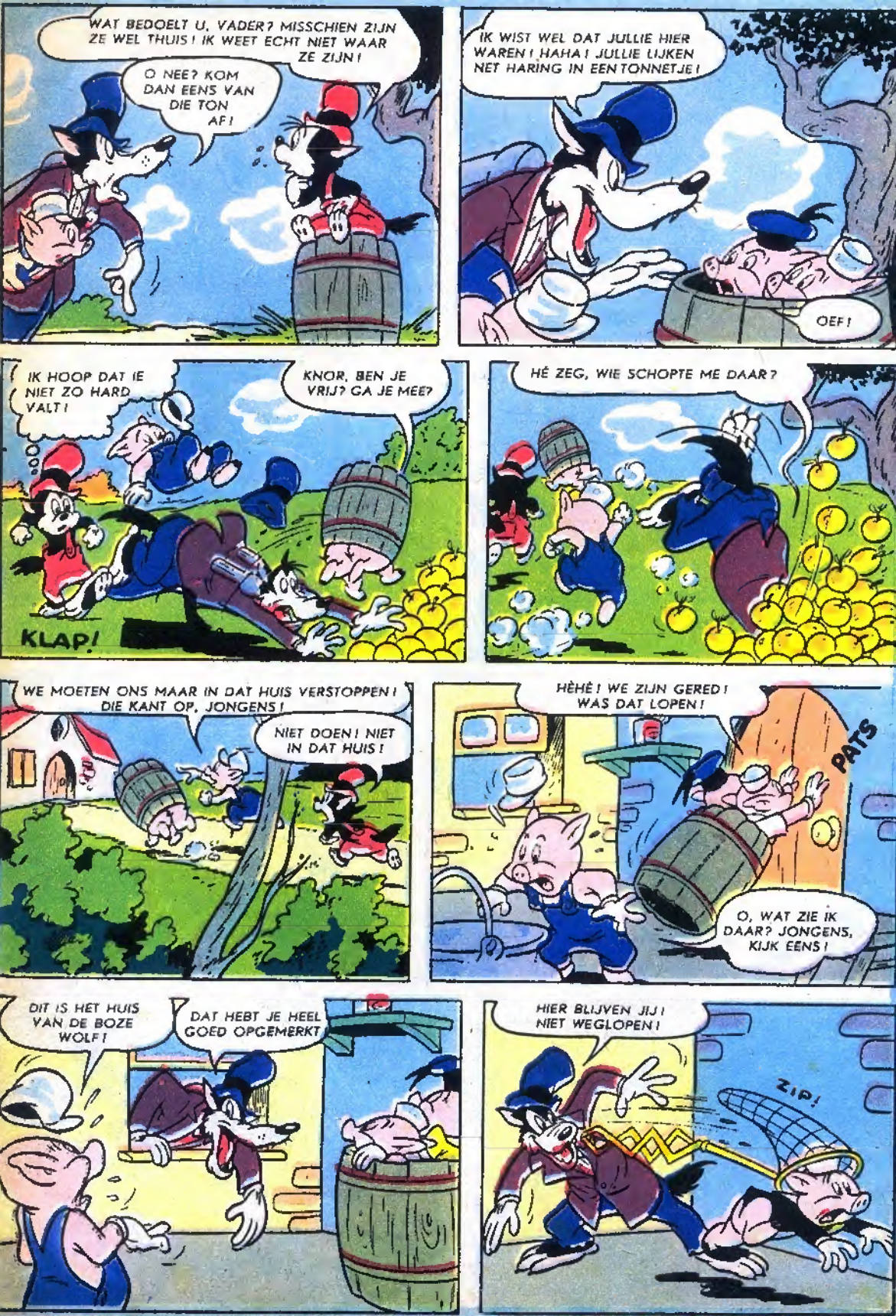
WAT BEDOELT U, VADER? MISSCHIEN ZIJN ZE WEL THUIS! IK WEET ECHT NIET WAAR ZE ZIJN!
O NEE? KOM DAN EENS VAN DIE TON AF!
IK WIST WEL DAT JULLIE HIER WAREN! HAHA! JULLIE LIJKEN NET HARING IN EEN TONNETJE!
OEF!
IK HOOP DAT IE NIET ZO HARD VALT!
KNOR, BEN JE VRIJ? GA JE MEE?
KLAP!
HÉ ZEG, WIE SCHOPTE ME DAAR?
WE MOETEN ONS MAAR IN DAT HUIS VERSTOPPEN! DIE KANT OP, JONGENS!
NIET DOEN! NIET IN DAT HUIS!
HÈHÈ! WE ZIJN GERED! WAS DAT LOPEN!
PATS
O, WAT ZIE IK DAAR? JONGENS, KIJK EENS!
DIT IS HET HUIS VAN DE BOZE WOLF!
DAT HEBT JE HEEL GOED OPGEMERKT
HIER BLIJVEN JIJ! NIET WEGLOPEN!
ZIP!

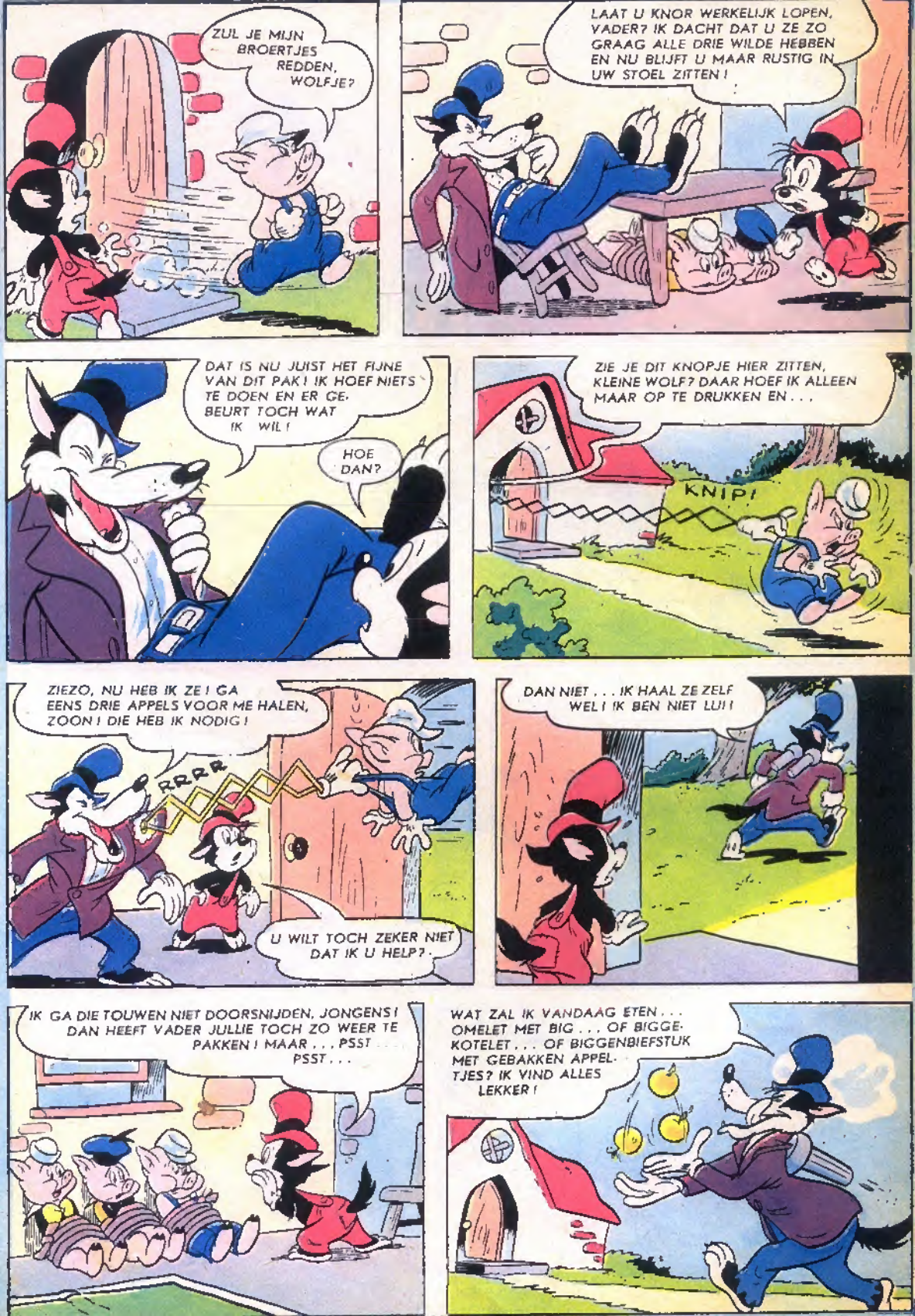
ZUL JE MIJN BROERTJES REDDEN, WOLFJE?
LAAT U KNOR WERKELIJK LOPEN, VADER? IK DACHT DAT U ZE ZO GRAAG ALLE DRIE WILDE HEBBEN EN NU BLIJFT U MAAR RUSTIG IN UW STOEL ZITTEN!
DAT IS NU JUIST HET FIJNE VAN DIT PAK! IK HOEF NIETS TE DOEN EN ER GEBEURT TOCH WAT IK WIL!
HOE DAN?
ZIE JE DIT KNOPJE HIER ZITTEN, KLEINE WOLF? DAAR HOEF IK ALLEEN MAAR OP TE DRUKKEN EN . . .
KNIP!
ZIEZO, NU HEB IK ZE! GA EENS DRIE APPELS VOOR ME HALEN, ZOON! DIE HEB IK NODIG!
RRRR
U WILT TOCH ZEKER NIET DAT IK U HELP?
DAN NIET . . . IK HAAL ZE ZELF WEL! IK BEN NIET LUI!
IK GA DIE TOUWEN NIET DOORSNIJDEN, JONGENS! DAN HEEFT VADER JULLIE TOCH ZO WEER TE PAKKEN! MAAR . . . PSST . . . PSST . . .
WAT ZAL IK VANDAAG ETEN . . . OMELET MET BIG . . . OF BIGGEKOTELET . . . OF BIGGENBIEFSTUK MET GEBAKKEN APPELTJES? IK VIND ALLES LEKKER!

ZO JONGENS, HOE GAAT HET ER MEE? JULLIE MOGEN NOG ÉÉN WENS DOEN!
UUUUH
UUUH!
DIE ARME BOZE WOLF!
JA, (ZUCHT) IK VIND HET OOK ZO NAAR VOOR HEM!
WAT!?
JA, WE HEBBEN ZO'N MEDELIJDEN MET U! ECHT WAAR!
WAAROM? WAT IS ER DAN ZO NAAR VOOR ME?
WAT WILT U DE HELE DAG GAAN DOEN NU U NIET MEER OP DE BIGGEJACHT KUNT GAAN?
DAN GA IK (SLIK) MET JOU DAMMEN . . . OF . . . EH . . .
DE KRANT LEZEN . . . OF . . . EH . . . ONS HUISJE OPVERVEN . . . OF . . . HM
IK BEN BLIJ DAT IK NIET IN UW SCHOENEN STA!
WAT ZOU IK ME VERVELEN! LAAT ONS TOCH LOPEN EN STUUR DAT PAK TERUG!
DAN KUNT U ONS ALTIJD PROBEREN TE VANGEN! ZEVEN DAGEN IN DE WEEK!
BENT U KLAAR OM TE RENNEN, VADER? DAAR GAAT IE DAN! LOPEN MAAR!
OMDAT IK ZO SPORTIEF BEN HEB IK ZE LATEN LOPEN MAAR IK KRIJG ZE WEL WEER!

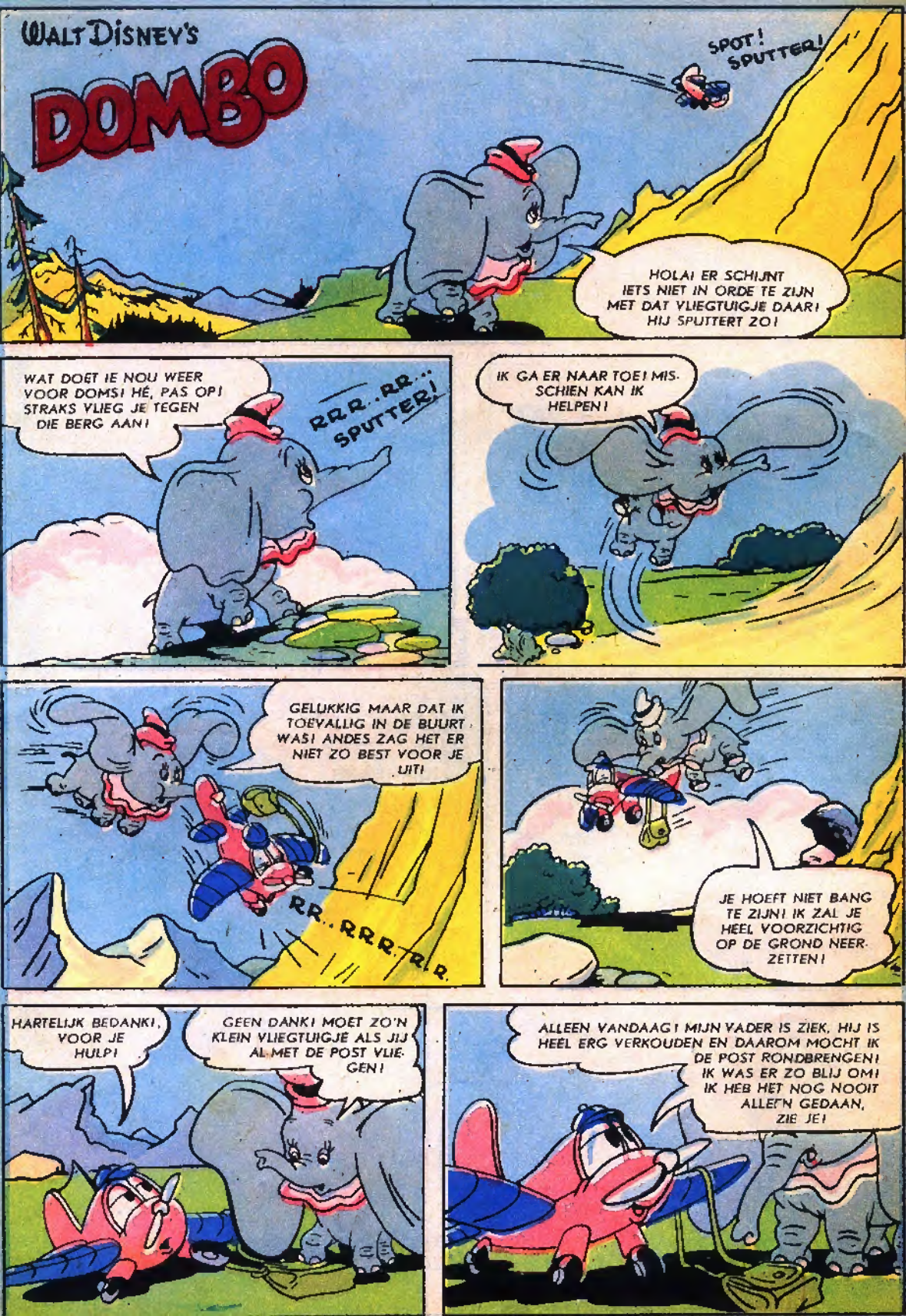
WALT DISNEY'S
DOMBO
SPOT! SPUTTER!
HOLA! ER SCHIJNT IETS NIET IN ORDE TE ZIJN MET DAT VLIEGTUIGJE DAAR! HIJ SPUTTERT ZO!
WAT DOET IE NOU WEER VOOR DOMS! HÉ, PAS OP! STRAKS VLIEG JE TEGEN DIE BERG AAN!
RRR..RR... SPUTTER!
IK GA ER NAAR TOE! MISSCHIEN KAN IK HELPEN!
GELUKKIG MAAR DAT IK TOEVALLIG IN DE BUURT WAS! ANDES ZAG HET ER NIET ZO BEST VOOR JE UIT!
RR..RRR.R.R.
JE HOEFT NIET BANG TE ZIJN! IK ZAL JE HEEL VOORZICHTIG OP DE GROND NEERZETTEN!
HARTELIJK BEDANK!, VOOR JE HULP!
GEEN DANK! MOET ZO'N KLEIN VLIEGTUIGJE ALS JIJ AL MET DE POST VLIEGEN!
ALLEEN VANDAAG! MIJN VADER IS ZIEK, HIJ IS HEEL ERG VERKOUDEN EN DAAROM MOCHT IK DE POST RONDBRENGEN! IK WAS ER ZO BLIJ OM! IK HEB HET NOG NOOIT ALLEEN GEDAAN, ZIE JE!

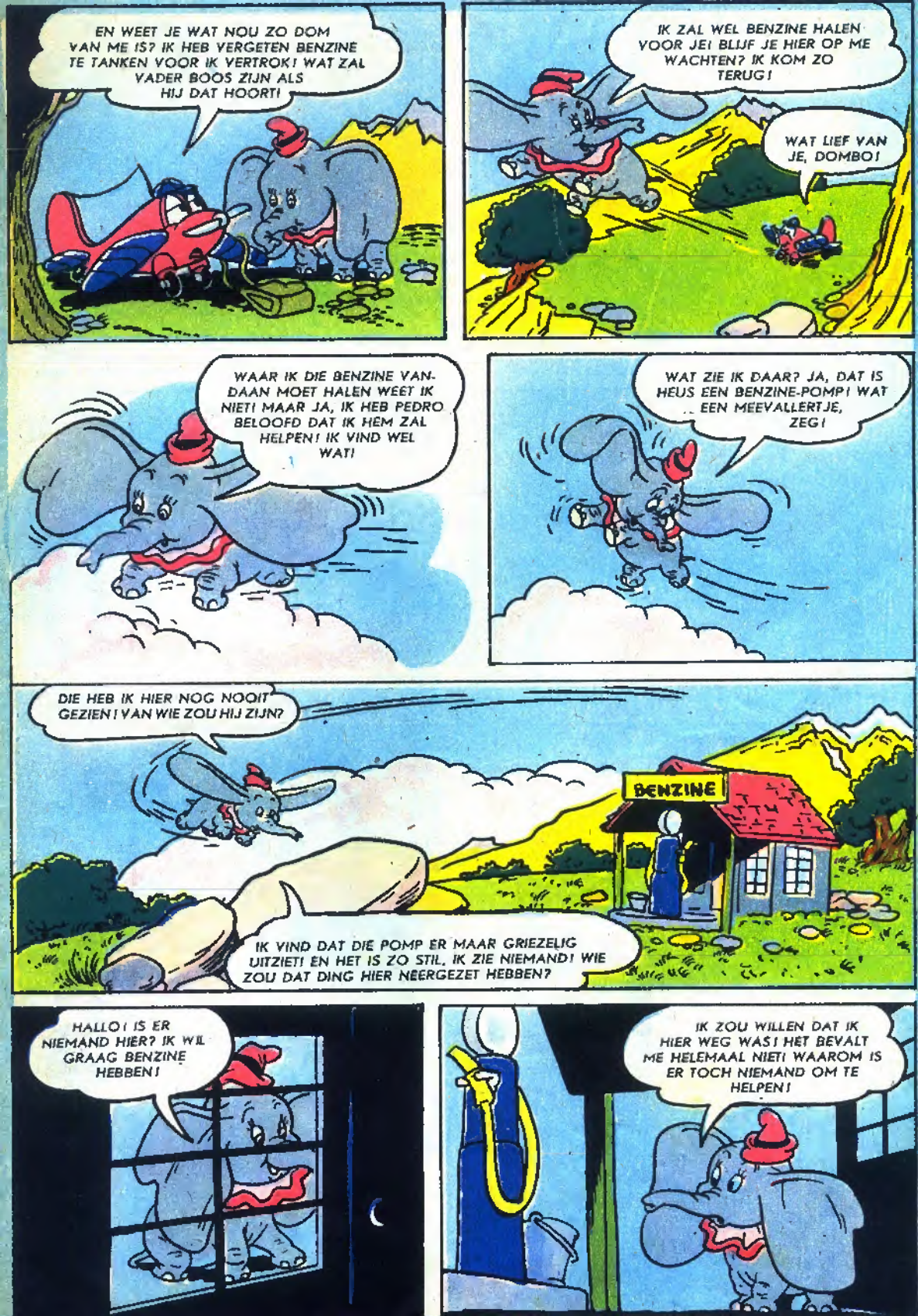
EN WEET JE WAT NOU ZO DOM VAN ME IS? IK HEB VERGETEN BENZINE TE TANKEN VOOR IK VERTROK! WAT ZAL VADER BOOS ZIJN ALS HIJ DAT HOORT!
IK ZAL WEL BENZINE HALEN VOOR JE! BLIJF JE HIER OP ME WACHTEN? IK KOM ZO TERUG!
WAT LIEF VAN JE, DOMBO!
WAAR IK DIE BENZINE VANDAAN MOET HALEN WEET IK NIET! MAAR JA, IK HEB PEDRO BELOOFD DAT IK HEM ZAL HELPEN! IK VIND WEL WAT!
WAT ZIE IK DAAR? JA, DAT IS HEUS EEN BENZINE-POMP! WAT .. EEN MEEVALLERTJE, ZEG!
DIE HEB IK HIER NOG NOOIT GEZIEN! VAN WIE ZOU HIJ ZIJN?
BENZINE
IK VIND DAT DIE POMP ER MAAR GRIEZELIG UITZIET! EN HET IS ZO STIL, IK ZIE NIEMAND! WIE ZOU DAT DING HIER NEERGEZET HEBBEN?
HALLO! IS ER NIEMAND HIER? IK WIL GRAAG BENZINE HEBBEN!
IK ZOU WILLEN DAT IK HIER WEG WAS! HET BEVALT ME HELEMAAL NIET! WAAROM IS ER TOCH NIEMAND OM TE HELPEN!

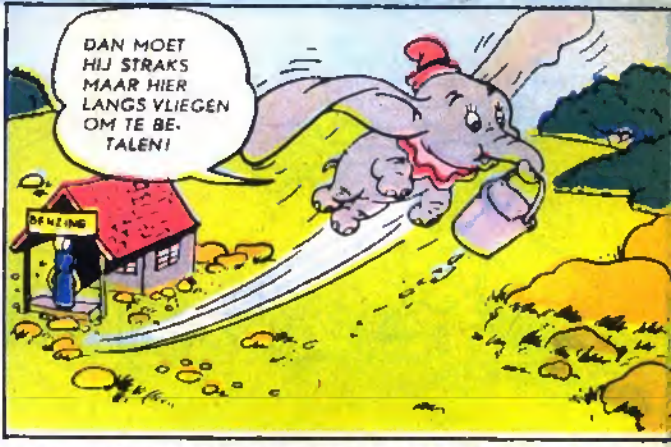

DOMBO HEEFT ZO'N HAAST OM WEER BIJ PEDRO TE KOMEN, DAT HIJ NIET MERKT, DAT ER EEN GAT IN DE...

...EMMER ZIT! EN WAT NOG VEEL ERGER IS; DE HELE BENZINE-POMP IS DAAR DOOR EEN BOZE TOVERHEKS NEERGETOVERD!

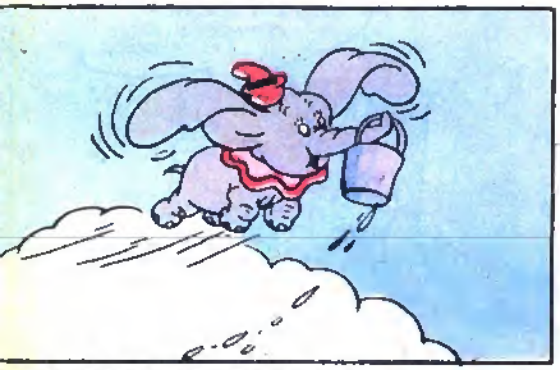

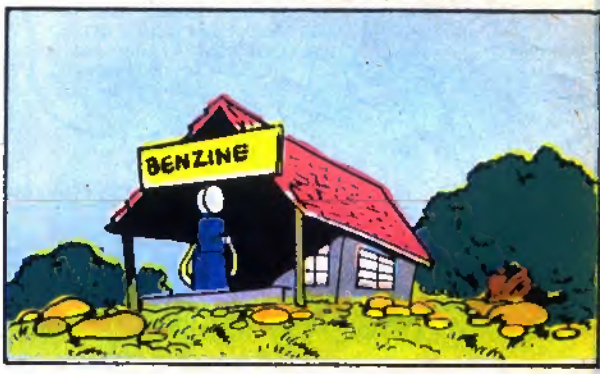

PEENS IS ER VER ACHTER DOMBO EEN HEVIG GEROM-MEL TE HOREN EN EVEN LATER EEN HELE HARDE KNAL...

EN OP DE PLAATS WAAR EERST DE BENZINE-POMP WAS, STAAT N. HAKKETANG, DE BOZE HEKS! ZE HEEFT VERBAZEND GOEIE ZIN

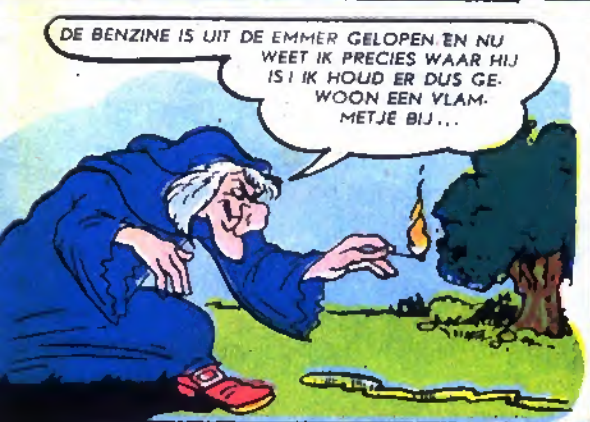

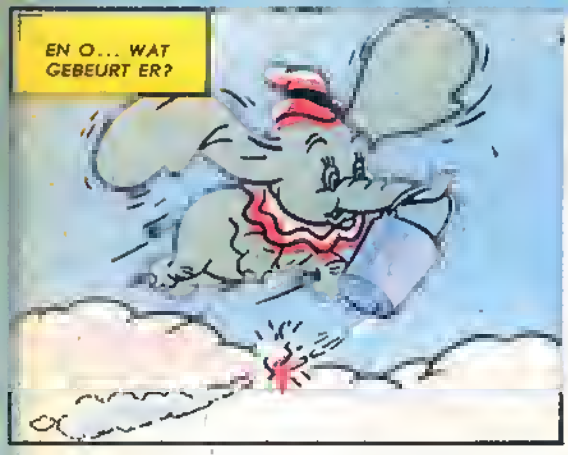

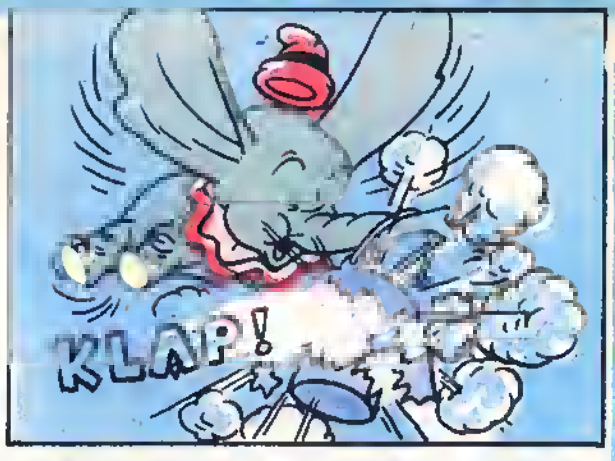

MAAR DE HEKS HEEFT ZICH GELUKKIG VERGIST! WANT IN DE MER VAN DOMBO ZAT BIJNA GEEN BENZINE MEER!

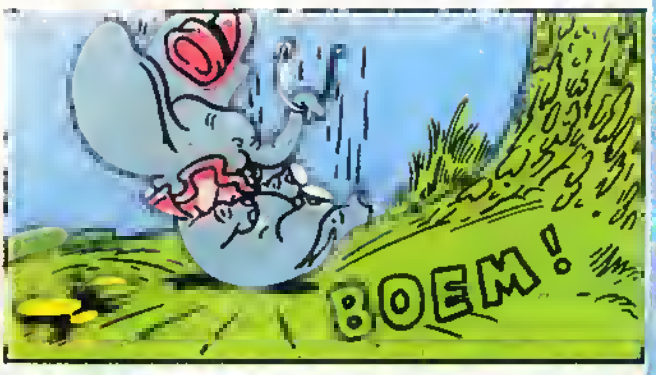

Vervolg blz. 15

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. De kinderen vluchten naar hun eigen eiland om aan de zure huishoudster, juffrouw Stok, te ontkomen. Op het eiland aangekomen zoeken zij een goede slaapplaats en raken verzeild op het wrak, dat daar op de rotsen ligt. Tot hun grote verwondering vindt Anneke een klein zwart koffertje, dat nog helemaal nieuw en droog is. De kinderen weten zeker, dat zij dit koffertje het vorige jaar niet op het wrak hebben zien liggen.

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

Met verbaasde gezichten stonden ze om het koffertje heen en bekeken het van alle kanten. „Nee," zei Juul, „ik weet heel zeker, dat dat er vorig jaar niet lag. Dan hadden we het zeker wel gezien. Van wie zou het zijn?" Het koffertje had zeker in het kleine kastje op het voordek gelegen, maar het kastdeurtje was opengeslagen en nu was het vreemde ding er uitgegleden. Juul trok het nog een beetje verder naar voren en bekeek het eens goed. „Smokkelaars, denk ik," zei hij toen, terwijl hij de riemen er omheen probeerde los te maken, „dit is een pracht van een schuilplaats voor smokkelaars. Mensen, die hier de weg weten, kunnen hun smokkelwaar hier neerzetten en dan weten ze zeker, dat hun handlangers ze zonder moeite kunnen komen ophalen."

„Denk je, dat er smokkelwaar in zit, Juul?" vroeg Anneke opgewonden, „wat zou het zijn? Diamanten of zoiets?"

„Ik weet 't niet," zei Juul. „Van alles, dat geld kost om het 't land in te krijgen. Verdikkie, ik krijg die riemen niet los!" — „Laat mij 't maar eens proberen," zei Anneke, die hele lenige vingers had. Ze begon aan de gespen te peuteren en had even later de riemen los. Maar toen wachtte hun een nieuwe teleurstelling! De koffer zat stevig op slot en een sleutel zat er niet bij. „Hè," zei George, „wat een pech! Hoe krijgen we 'm nou open?"

„We maken 'm niet open," zei Juul opeens. „Het is veel beter, wanneer we er helemaal niet aan knoeien en 'm gewoon laten staan. Dan weten de smokkelaars niet, dat we achter hun geheim zijn gekomen en dan kunnen we ze mooi betrappen!"

„Da's 'n goed idee," zei Dick bewonderend. „Denk je heus, dat we ze zullen zien, Juul?" — „Waarom niet?" zei Juul. „Niemand weet, dat wij hier zijn en als we ons verstoppen, zo gauw er een boot in de buurt komt, dan kunnen we zien wat er gebeurt. Ik ben benieuwd, wie er achter zit!"

„Lieve help," zei Dick, „wij maken ook altijd wat mee! We rollen gewoon van het ene avontuur in het andere — en altijd als we op Kirrin-eiland zijn!"

„Nu moeten we maken, dat we wegkomen," zei Juul, toen hij naar beneden keek en merkte, dat het getij gekeerd was, „kom mee, als de vloed opkomt, zitten we hier opgesloten! Ik zal het eerst gaan en dan jij, Anneke!"

Al gauw klauterden ze weer over de klippen. Juist toen zij de grijze stenen over waren, stond Dick stil. „Wat mankeert je?" vroeg George en duwde hem verder, „loop toch door!"

„Is dat niet een grot, juist achter die grote rots daar?" vroeg Dick. „Volgens mij lijkt het er bar veel op! Als het zo is, is 't een prachtplekje om ons boeltje in op te slaan en misschien wel om in te gaan wonen, als de vloed tenminste niet zo hoog komt!"

„Er bestaan helemaal geen grotten op Kirrin-eiland...." begon George — toen zweeg zij plotseling. Dat, wat Dick bedoelde, leek inderdaad erg veel op een grot. Ze konden beter eens gaan kijken, wat het precies was. George had deze kant van de rotsen nog nooit helemaal nagezocht en dus was er van alles mogelijk! Na veel klimmen en klauteren bereikten ze eindelijk de ingang van de grot, die door steile rotsen verborgen werd. Dick had juist op het enige plekje gestaan, vanwaar je de ingang zien kon, want voor de rest lag

hij helemaal verscholen. „Zie je wel, het is een echte grot!" zei Dick, en liep naar binnen. „En jongens, wat een prachtige!" Het was iets buitengewoons! Op de bodem lag fijn, wit zand, het leek wel poeder, en het was helemaal droog, want de grot lag hoger dan de hoogste vloed kon komen, behalve misschien bij een harde winterstorm. Langs een van de grotwanden liep een brede stenen rand. „Precies 'n plank, die expres voor ons gemaakt is!" riep Anneke. „Hier kunnen we van alles opzetten! Wat enig! Ja, laten we hier gaan wonen en slapen! Kijk eens, Juul, er is zelfs nog een dakraam ook!" Ze wees naar boven en nu zagen de anderen, dat de zoldering van de grot aan één kant open was, zodat je juist op de top van de rots kon kijken. Dus er moest ergens in de met het begroeide rots een opening zijn, die uitkwam in de grot en zo Anneke's „dakraam" vormde. „Wij kunnen alle spulletjes door dat gat laten zakken," zei Juul. „Dan hoeven we niet steeds langs die stelle rotsen te klimmen. We moeten eerst dat gat zoeken en er dan een touw door naar beneden laten. Erg lastig kan dat niet zijn, want de rotsen zijn hier niet zo erg hoog. Ik geloof, dat we zelf ook wel door dat gat naar binnen kunnen komen, als we ons langs een touw laten zakken. Dan hoeven we niet steeds langs de zeekant te gaan." Wat een ontdekking! „Ons eiland heeft nog meer geheimen, dan we gedacht hadden!" zei George opgetogen. „Ik wist niet, dat er zo'n prachtige grot was!" Allereerst moesten ze nu natuurlijk naar boven klimmen om het gat in de rots te zoeken. Het was een leuk gezicht om Tim te zien stuntelen op de gladde stenen. Zijn poten gleden weg en een keer of wat tuimelde hij in het water. Maar hij zwom gewoon naar de kant, klauterde er weer uit en ging door met zijn geglij. „Hij is precies George," zei Anneke lachend, „hij geeft nooit iets op, wat hem ook overkomt!" Ze klommen boven op de rots. Nu ze eenmaal wisten,

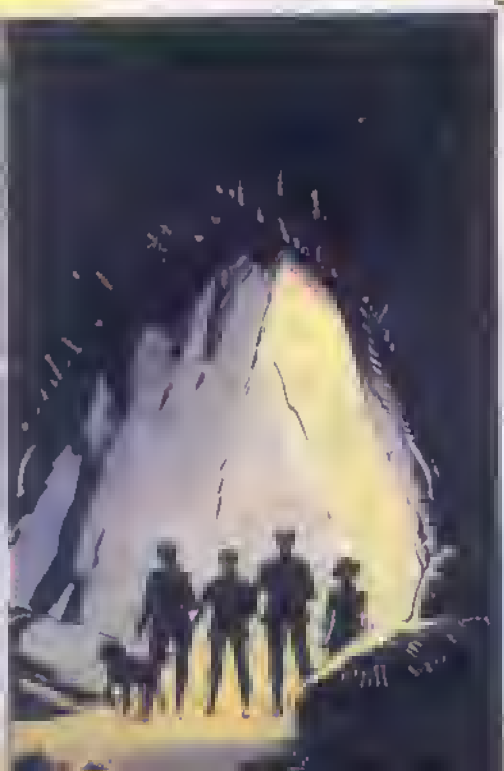

dat het gat er was, konden ze het gemakkelijk vinden. „Eigenlijk lelijk gevaarlijk!" zei Juul, toen hij het had ontdekt en naar beneden keek. „Als je van niets weet, kun je er best zo maar invallen. Kijk, er groelen allemaal braamstruiken overheen!" Ze probeerden zo veel mogelijk de stekelige takken op zij te duwen en schramden hun handen, maar even later konden ze gemakkelijk recht naar beneden de grot inkijken. „Het is nog niet eens zo erg diep," zei Anneke, „als we ons eerst door het gat laten zakken, kunnen we best zo naar beneden springen." „Als je het maar uit je hoofd laat!" zei Juul. „Stel je voor, dat je een been breekt. Dan zitten we er mee! Wacht maar, tot we hier een touw hebben vastgemaakt, dan kunnen we ons daaraan af laten glijden." Eindelijk konden ze nu naar de boot teruggaan om alles er uit te halen. Ze sjouwden alles naar de andere kant van het eiland, waar de grot was. Juul nam een sterk touw en maakte er op bepaalde afstanden dikke knopen in. „Dat zijn voetsteunen, voor als we naar beneden gaan," legde hij uit, „als we te vlug gaan, bezeren we onze handen. Nu kunnen we niet vallen en het naar boven klimmen wordt ook gemakkelijker met die knopen." „Laat mij maar eerst gaan," zei George en even later zakte ze door het gat naar beneden en later gleed ze hand over hand op zeemansmanier langs het touw omlaag. Haar voeten zochten steeds eerst de knopen, waarop ze kon steunen. Het was een reuze manier om in de grot te komen. „Hoe krijgen we Tim naar beneden?" vroeg Juul. Maar Tim, die bezorgd toe had staan kijken, hoe George opeens in de grond verdween, loste zelf dit vraagstuk op.

Hij sprong zonder aarzelen het gat in en van uit de diepte klonk een kreet: „O, lieve help, wat gebeurt er? O, Timmy! Heb je je pijn gedaan?" Maar het zand was zo zacht als 'n fluwelen kussen, dus Tim had niets gevoeld. Hij schudde zich eens goed uit en blafte vrolijk. Hij was weer bij George! Hij liet zijn vrouwtje niet in geheimzinnige gaten verdwijnen zonder haar dadelijk achterna te gaan! Nee, dat was niets voor Tim!

Nu kwam nog het grote karwei om alles naar beneden te krijgen. Dick en Anneke rolden allerlei dingen stijf in kleedjes en Juul liet die pakken voorzichtig naar omlaag zakken. Daar maakte George het touw los en Juul trok dat weer op voor een volgende bundel. „De laatste!" riep Juul eindelijk. „Nu komen wij ook naar beneden, hoor! En dan gaan we eerst eten, voor we aan de bedden beginnen. Ik verga van de honger en jullie zeker ook!" Al heel gauw zaten ze op de warme, zachte vloer van de grot en maakten een blik vlees open en sneden boterhammen. Ze dronken er vruchtensap bij en omdat ze toen nog niet helemaal voldaan waren, aten ze ook nog maar flink wat biskwietjes op. „Jongens, jongens," zuchtte Dick tevreden, „waarom maken grote mensen toch niet altijd dit soort maaltijden klaar? Dan zou er heel wat meer gegeten worden en niet zo veel getreuzeld!"

„We moeten hel gaan zoeken," zei George slaperig. „Als we wachten tot het donker is, wordt alles veel te vochtig. En dan kunnen we er niet op slapen!" „Wie wil er hel?" vroeg Dick. „Ik niet hoor! Dit zand is zo lekker zacht, dat een kussen en een paar kleedjes meer dan genoeg zijn voor mij!" Dat vonden de anderen een goed idee, dus werden de kleedjes op de grond uitgespreid en ieder kreeg een kussen voor zijn hoofd. „Welterusten," zei Anneke, die diep weggekropen was onder haar warme kleedje, „welterusten, allemaal!" „Welterusten, welterusten," zeiden de anderen en niet veel later was 't stil in de donkere grot....

Toen de kinderen de volgende dag wakker werden, wisten zij eerst niet waar zij waren. George dacht, dat zij in haar eigen bed op Kirrinhoeve lag en ze snapte maar niet, waarom dat toch opeens zo hard geworden was. Anneke wreef met een pijnlijk gezicht over haar rug en zei: „Achteraf haal ik toch maar liever hel voor mijn bed!" Dat vonden de anderen ook: eerst dik hel en daarna de kleedjes en dan waren het pas echte bedden! .

„Laten we eerst gaan zwemmen," zei Juul. „Ik voel ze zo vies en dan hebben we ons meteen gewassen"! Ze gingen naar een poeltje, dat tussen de rotsen lag. Het water er in, werd steeds ververst door de in- en uitstromende zee. De kinderen hadden er de grootste schik, ze zwommen en lieten zich drijven. George dook van de hoge rotswand en ook dat ging prachtig! „Wat kan George toch goed zwemmen!" zei Anneke bewonderend.

„Van hier af kun je net het wrak zien liggen," zei Juul, toen hij uit het water kwam. „Verdikkie! Nou hebben we handdoeken vergeten mee te nemen!" „We kunnen het dunste kleedje gebruiken," zei Dick, „en dat wringen we dan steeds uit. Zeg — vonden jullie het eigenlijk niet raar van die koffer in het wrak gisteren? Ik denk er telkens aan!" „Ja, ik ook," zei Juul. „Ik begrijp er nog steeds niets van. Eigenlijk moesten we het wrak maar in de gaten houden om te zien wie die koffer komt weghalen. Maar dan mogen ze ons natuurlijk niet zien!" Ze spraken af, dat er steeds iemand de wacht zou houden, zodat niemand ongemerkt bij het eiland kon komen. Intussen droogden ze zich af en liepen om het hardst terug naar de grot. „Ik vind het hier heerlijk!" zei Anneke, toen ze aan de ingang van de grot hun boterhammen zaten op te eten. „Het is zo'n fijn gevoel om net te kunnen doen waar je zin in hebt!" De anderen hadden hetzelfde gevoel. Het weer was prachtig, de zon scheen en de zee was kalm — wat konden ze nog meer verlangen? Een poosje zaten ze nog te praten, maar toen stapten Dick en George op om hel voor de bedden te gaan zoeken.

Anneke zou intussen alle etenswaren netjes op de stenen rand neerzetten en „het huishouden doen". Ze was de netste van de vier en zij zou voor de grot zorgen. Juul had de eerste wacht — hij hees zich op aan het touw door het „dakraam" en ging boven boven op de rots liggen uitkijken over de wijde zee....

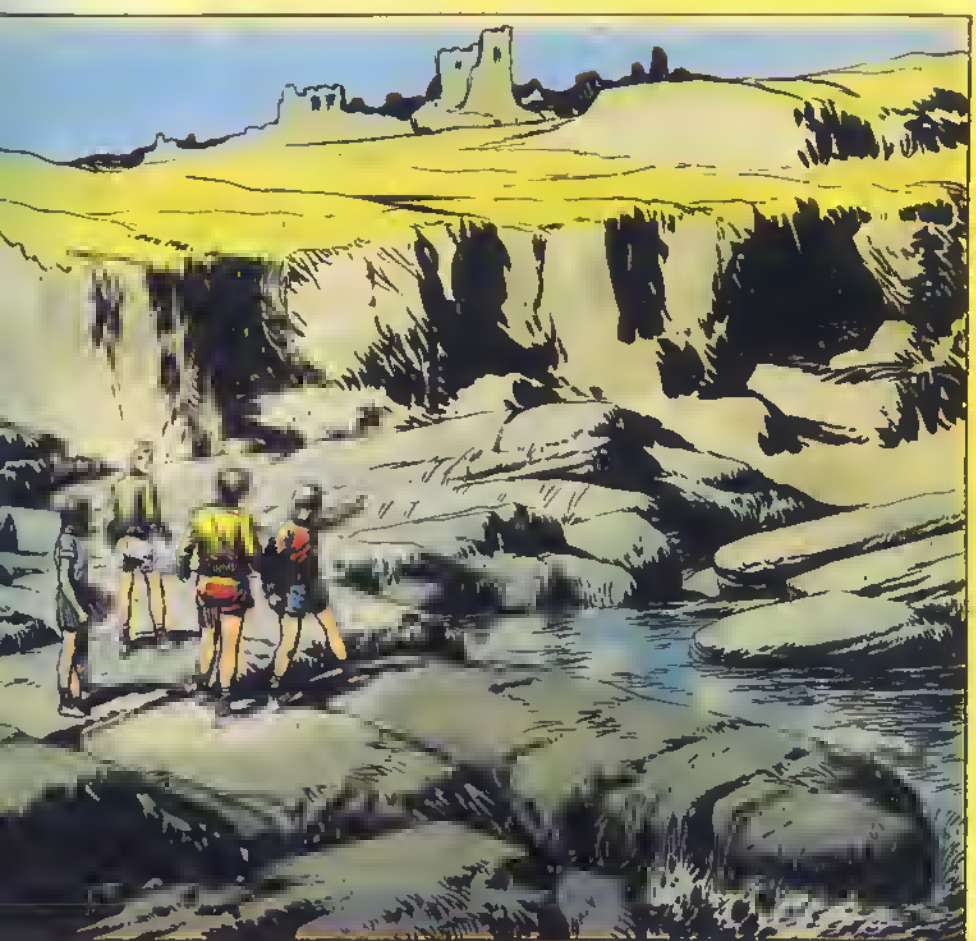

Wat staan de kinderen nog voor avonturen te wachten? Zal Juul werkelijk iemand bij het oude wrak zien? De volgende week horen we meer!

Vervolg v. blz. 11

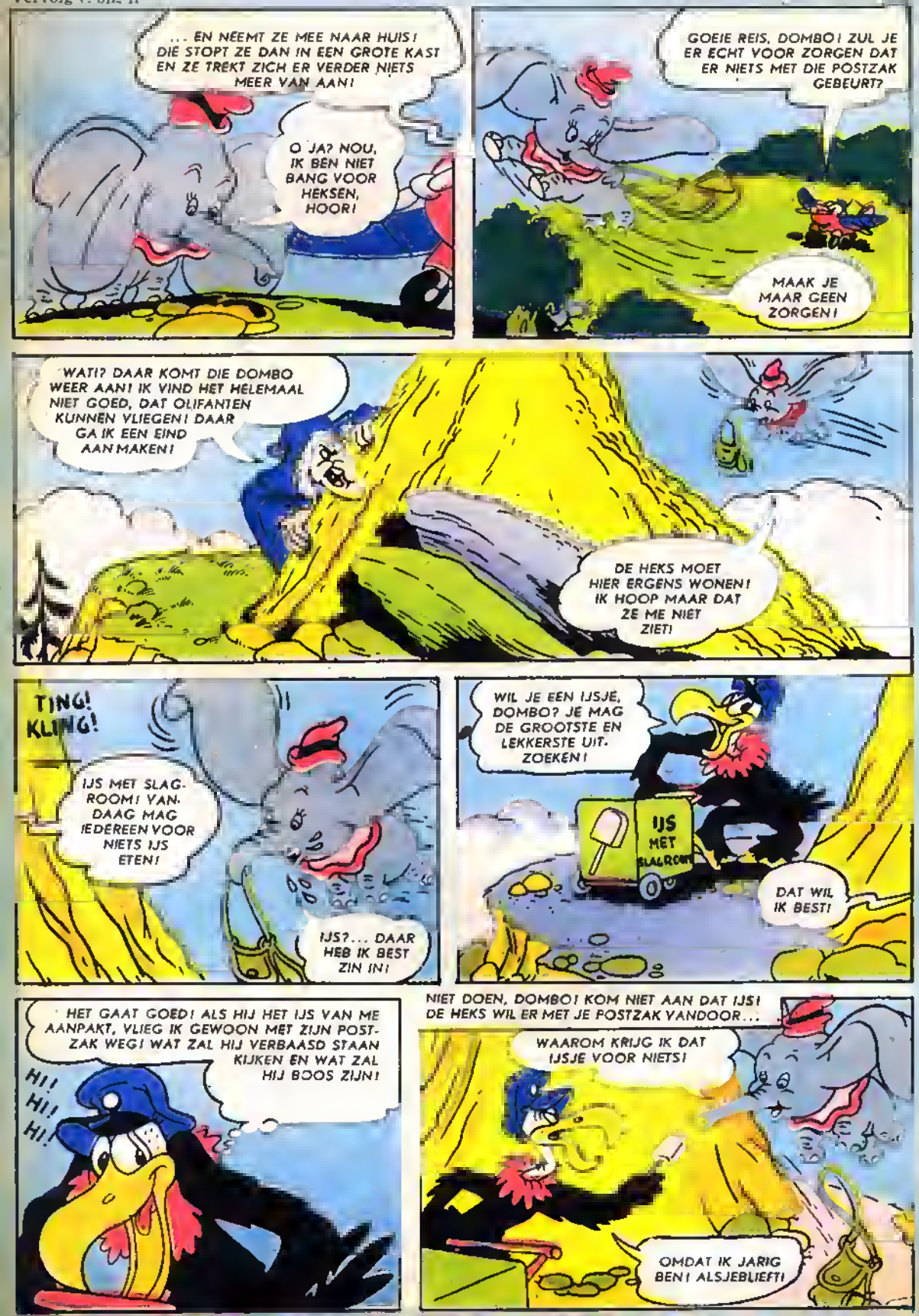

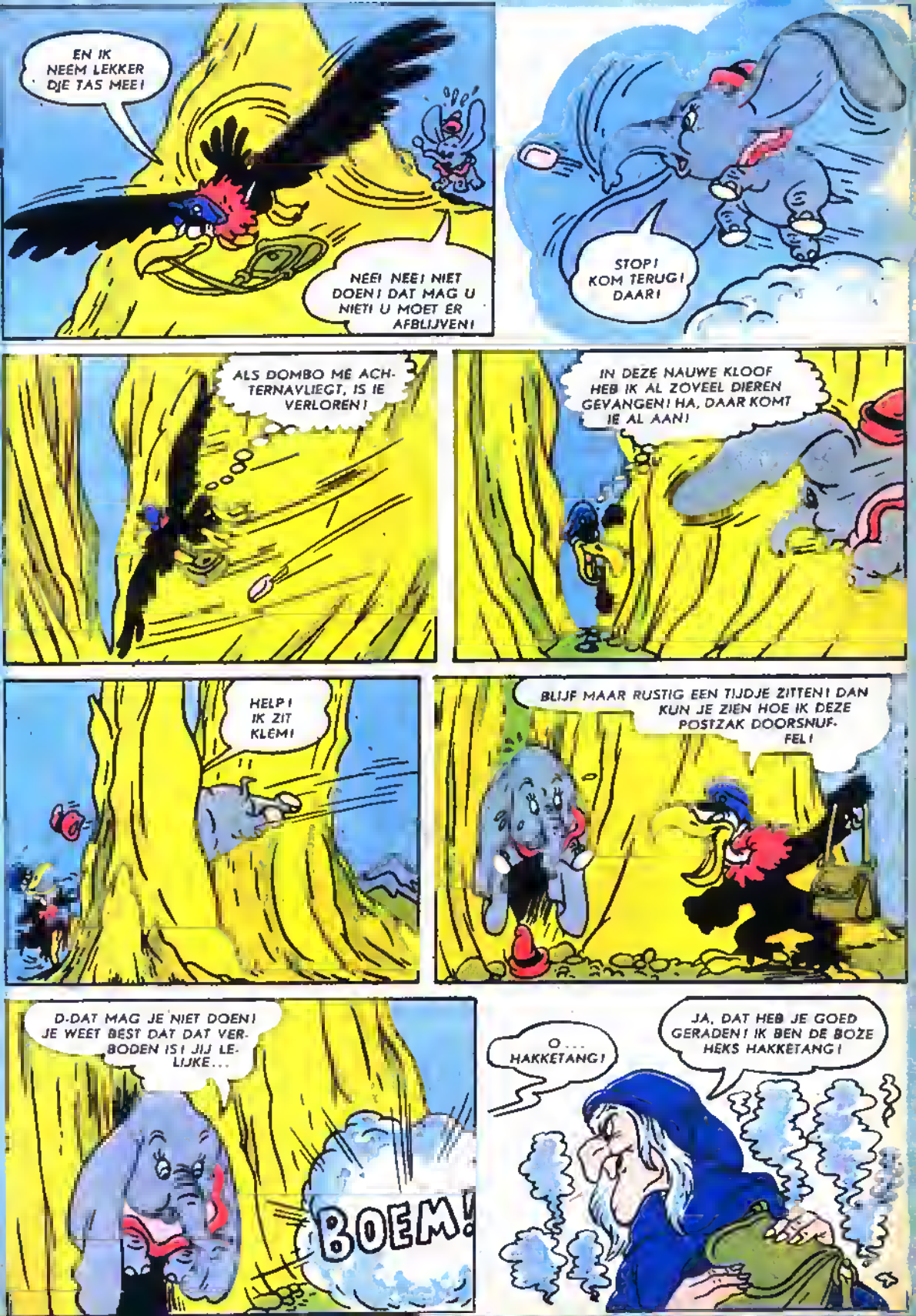
EN IK NEEM LEKKER DJE TAS MEE!
NEE! NEE! NIET DOEN! DAT MAG U NIET! U MOET ER AFBLIJVEN!
STOP! KOM TERUG! DAAR!
ALS DOMBO ME ACHTERNAVLIEGT, IS IE VERLOREN!
IN DEZE NAUWE KLOOF HEB IK AL ZOVEEL DIEREN GEVANGEN! HA, DAAR KOMT IE AL AAN!
HELP! IK ZIT KLEM!
BLIJF MAAR RUSTIG EEN TIJDJE ZITTEN! DAN KUN JE ZIEN HOE IK DEZE POSTZAK DOORSNUFFEL!
D-DAT MAG JE NIET DOEN! JE WEET BEST DAT DAT VERBODEN IS! JIJ LELIJKE...
BOEM!
O... HAKKETANG!
JA, DAT HEB JE GOED GERADEN! IK BEN DE BOZE HEKS HAKKETANG!

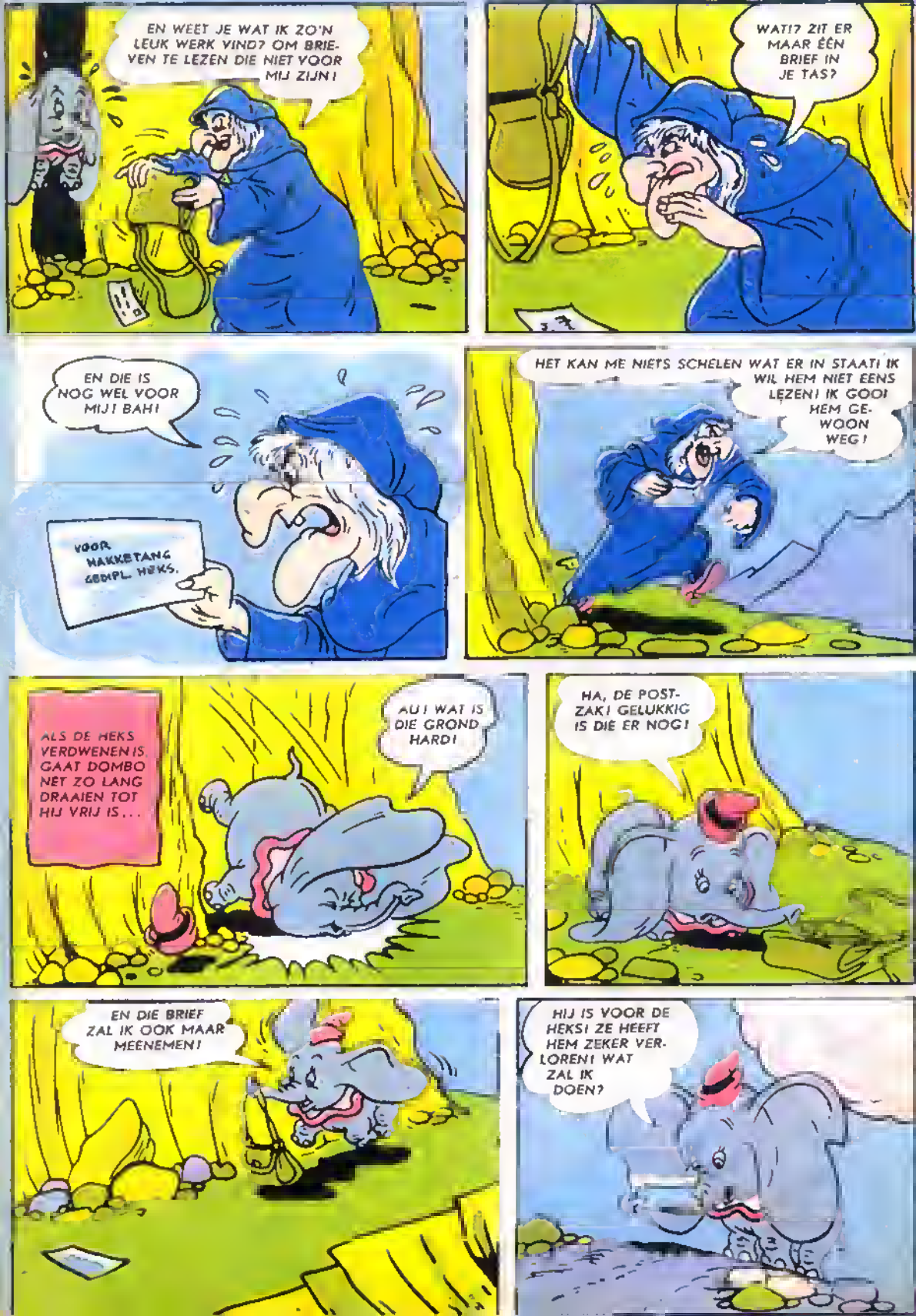
EN WEET JE WAT IK ZO'N LEUK WERK VIND? OM BRIEVEN TE LEZEN DIE NIET VOOR MIJ ZIJN!
WAT!? ZIT ER MAAR ÉÉN BRIEF IN JE TAS?
EN DIE IS NOG WEL VOOR MIJ! BAH!
VOOR HAKKETANG GEDIPL. HEKS.
HET KAN ME NIETS SCHELEN WAT ER IN STAAT! IK WIL HEM NIET EENS LEZEN! IK GOOI HEM GEWOON WEG!
ALS DE HEKS VERDWENEN IS, GAAT DOMBO NET ZO LANG DRAAIEN TOT HIJ VRIJ IS...
AU! WAT IS DIE GROND HARD!
HA, DE POSTZAK! GELUKKIG IS DIE ER NOG!
EN DIE BRIEF ZAL IK OOK MAAR MEENEMEN!
HIJ IS VOOR DE HEKS! ZE HEEFT HEM ZEKER VERLOREN! WAT ZAL IK DOEN?

NET GOED VOOR HAAR! EN IK GA HEM OOK NIET BRENGEN! IK DENK ER NIET AAN! IK LAAT HEM GEWOON HIER LIGGEN!

OF ZAL IK TOCH MAAR EVEN LEZEN WAT ER IN STAAT? STEL JE VOOR DAT ZE NAAR HAAR TANTE MOET! IK WEET DAT DIE HEEL VER WEG WOONT! DAT ZOU EEN REUZE OPRUIMING WEZEN!

IK WIL WEL EENS WETEN WAT HEKSEN ZOAL AAN ELKAAR TE VERTELLEN HEBBEN! MISSCHIEN IS ER WEL EEN VERGADERING WAAR ZE NAAR TOE MOET!

HIJ LIGT AL UIT DE ENVELOP DUS NU MAG IK HEM BEST LEZEN VIND IK!

O . . . DAT IS EEN HEEL GEWICHTIGE BOODSCHAP . . VOOR HEKSEN TENMINSTE!

LIEVE CLUBVRIENDIN
ZOALS JE WEET HEBBEN WE HET TOVERWOORD, WAARMEE WE ONS IN EEN RODE VOGEL KUNNEN OMTOVEREN VERANDERD. WIJ HAROEN AF-
GES[illegible] DAT HET „MOGEL" ZOU WORDEN, MAAR JE TANTE VOND DAT WOORD ZO MOEILIJK TE ONTHOUDEN EN DAAROM IS HET NU „ZOGEL"

WAT!? KOMT IE DAAR AL WEER AAN? NU ZAL IK 'M HEBBEN!

IK GA ME IN EEN GROTE RODE VOGEL VERANDEREN EN DAN WIL IK HEM VANGEN! HAHAHA! WAT ZAL HIJ VERBAASD ZIJN ALS HIJ DAT ZIET!

WAT IS TOCH OOK WEER HET TOVERWOORD VOOR „RODE VOGEL"? DAT IS PAS VERANDERD! O JA, NU WEET IK HET WEER!

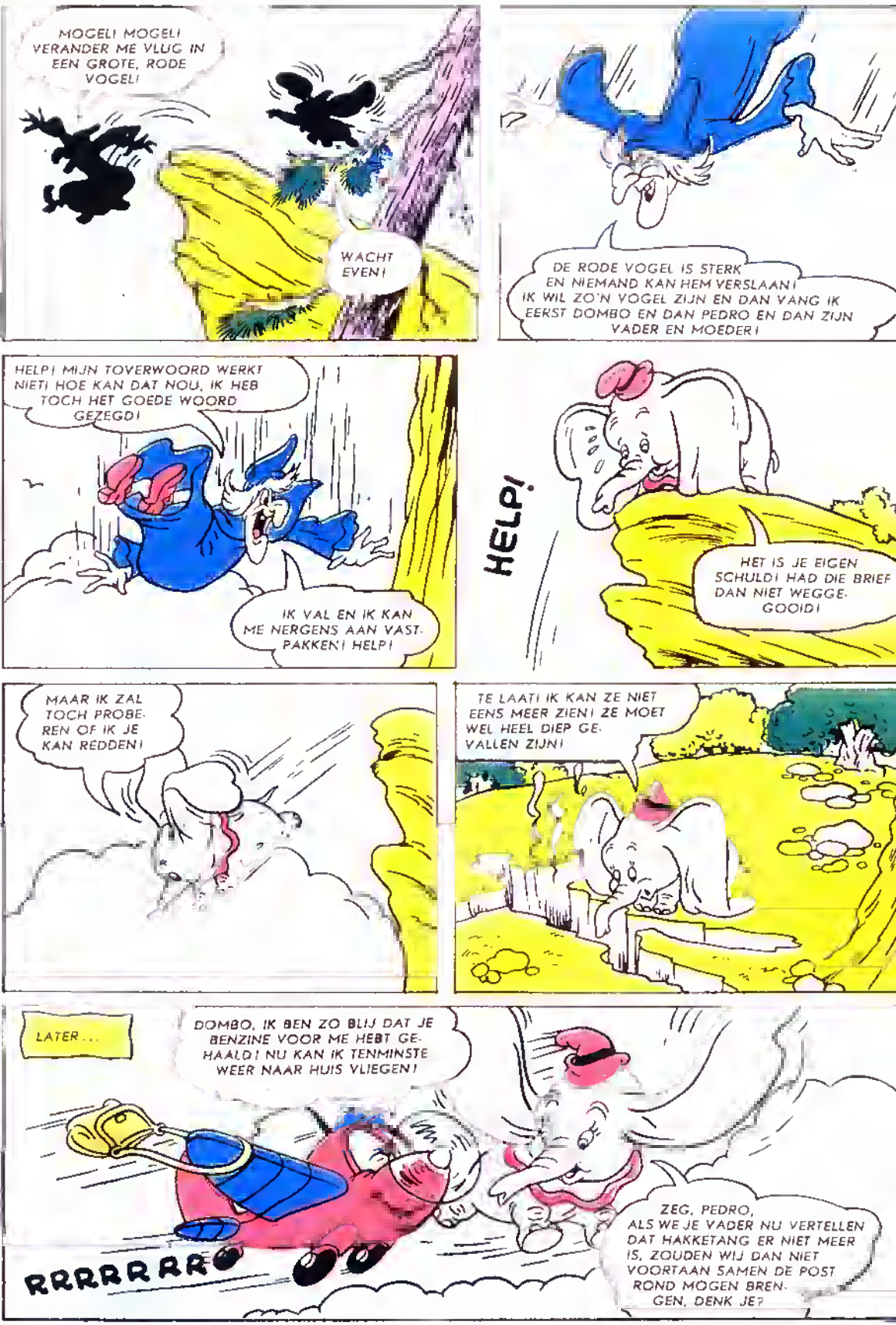
MOGELI MOGELI VERANDER ME VLUG IN EEN GROTE, RODE VOGEL!
WACHT EVEN!
DE RODE VOGEL IS STERK EN NIEMAND KAN HEM VERSLAAN! IK WIL ZO'N VOGEL ZIJN EN DAN VANG IK EERST DOMBO EN DAN PEDRO EN DAN ZIJN VADER EN MOEDER!
HELP! MIJN TOVERWOORD WERKT NIET! HOE KAN DAT NOU, IK HEB TOCH HET GOEDE WOORD GEZEGD!
IK VAL EN IK KAN ME NERGENS AAN VAST-PAKKEN! HELP!
HELP!
HET IS JE EIGEN SCHULD! HAD DIE BRIEF DAN NIET WEGGE-GOOID!
MAAR IK ZAL TOCH PROBE-REN OF IK JE KAN REDDEN!
TE LAAT! IK KAN ZE NIET EENS MEER ZIEN! ZE MOET WEL HEEL DIEP GE-VALLEN ZIJN!
LATER...
DOMBO, IK BEN ZO BLIJ DAT JE BENZINE VOOR ME HEBT GE-HAALD! NU KAN IK TENMINSTE WEER NAAR HUIS VLIEGEN!
RRRRRRR
ZEG, PEDRO, ALS WE JE VADER NU VERTELLEN DAT HAKKETANG ER NIET MEER IS, ZOUDEN WIJ DAN NIET VOORTAAN SAMEN DE POST ROND MOGEN BREN-GEN, DENK JE?

WALT DISNEY

Goofy

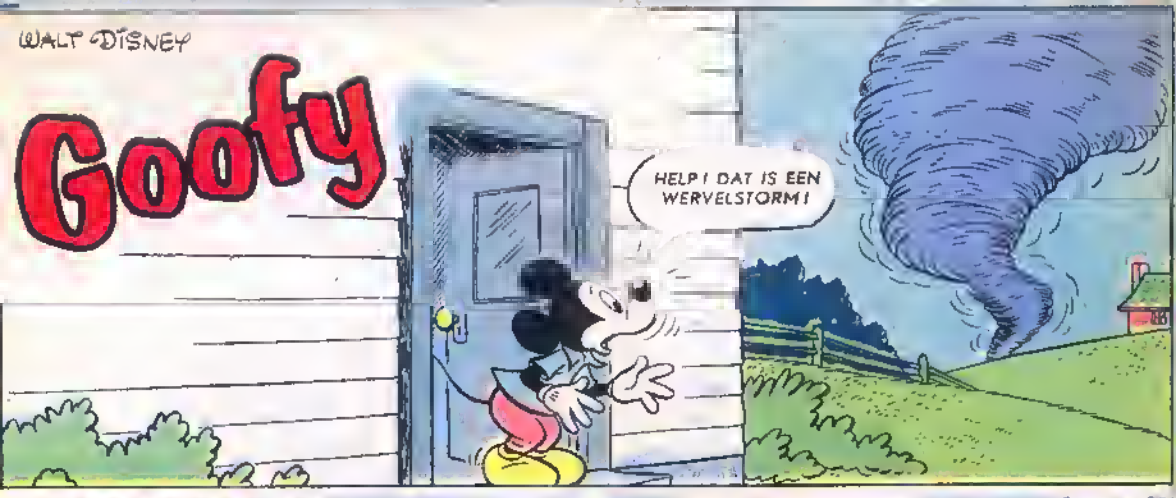

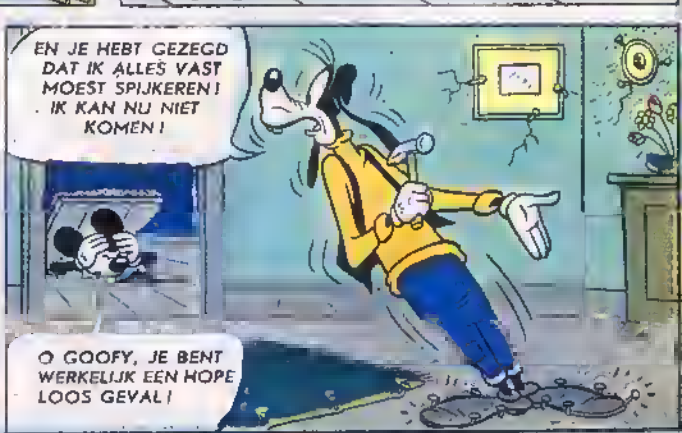

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

DOOR HET ONHANDIGE GETOVER VAN FAUSTJE IS DE OUDE SCHICHT MET ZIJN INZITTENDEN IN EEN HEEL RAAR LAND TERECHT GEKOMEN. WAAR ZE OOK KIJKEN, OVERAL STAAN LETTERS: GROTE, KLEINE, HARDE, SLAPPE... LETTERS, NIETS DAN LETTERS! ONZE VRIENDEN VOELEN ZICH HIER HELEMAAL NIET OP HUN GEMAK!

FAUSTJE! WAT IS DIT VOOR EEN LAND?! WAAR HEB JE ONS HEEN GE TOVERD!

HET TOVER-ABC? BAH! IK HEB GENOEG VAN JE KUNSTEN!

IK WEET NIET! IK HEB ALLEEN MAAR EEN SPREUKJE UIT HET TOVER-ABC OPGEZEGD.

JE HEBT ONS MIDDEN IN HET ALFABET NEERGEKWAKT EN NU MOET IK MAAR WEER ZORGEN, DAT WE ER UIT KOMEN!

MOPPEREND STARTTE HEER BOMMEL DE AUTO EN ZOCHT EEN WEG TUSSEN DE LETTERS.

WAAR IS EEN WEG TUSSEN AL DIT DRUK-WERK? ZEG OOK EENS IETS, TOM POES! MOET IK DAN ALTIJD ALLES VAN A TOT Z OPKNAPPEN?

MAAR OOK TOM POES ZAG GEEN UITWEG UIT DAT DOOLHOF VAN LETTERS. DOELLOOS HOBBELDEN ZIJ VOORT...

IK GEEF HET OP.

HEER OLLIE KREEG ER GENOEG VAN. HIJ STOPTE DE AUTO EN STAPTE ZUCHTEND UIT. „ZO GAAT HET NIET LANGER", ZEI HIJ VERMOEID, „DE LETTERS DANSEN MIJ VOOR DE OGEN".

MOEDELOOS ZETTEN ZIJ ZICH NEER EN HEER BOMMEL BEGON TOM POES VERWIJTEN TE DOEN!

ACH, ACH, WAT EEN TOESTAND. EN JIJ ZIT DAAR MAAR EN DOET NIETS, TOM POES!

MAAR WAT KAN IK ER AAN DOEN? IK WEET HIER EVENMIN DE WEG ALS U!

BOEHH!

FAUSTJE, DIE EEN POOSJE STIL VOOR ZICH UIT HAD ZITTEN KIJKEN, BEGON OPEENS HARD TE HUILEN.

IK HEB HONGER!

STIL FAUSTJE!

HM

HONGER...

IK ZOU OOK WEL WAT LUSTEN!

KIJK! ER GROEIEN LETTERS AAN DEZE BOOM. ZOUDEN DIE EETBAAR ZIJN?

TOM POES WAS INTUSSEN OP ZOEK NAAR IETS EETBAARS GEGAAN EN HAD ONTDEKT, DAT AAN EEN VAN DE LETTERBOMEN EEN VREEMD SOORT VRUCHTEN HING.

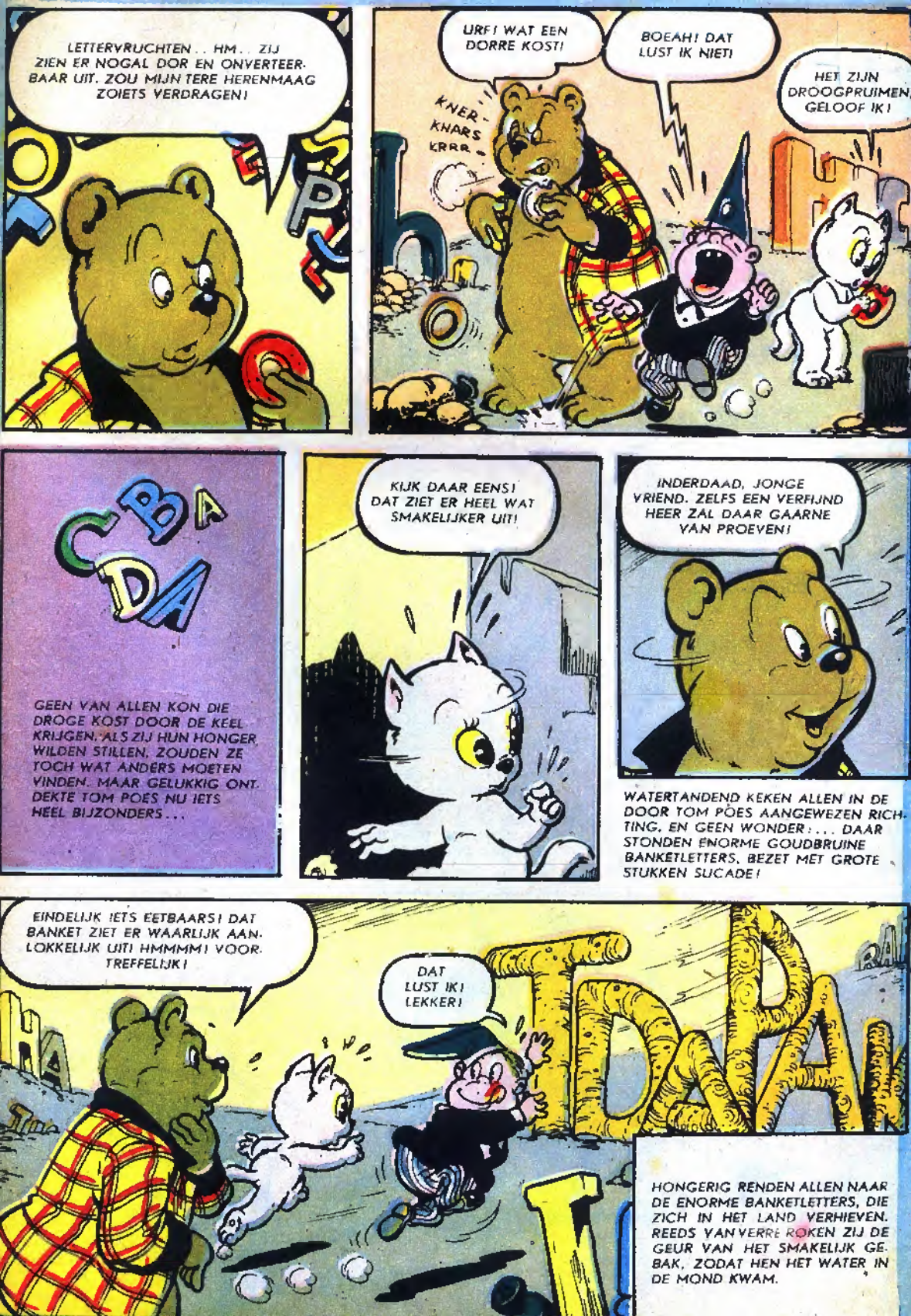
LETTERVRUCHTEN . . HM . . ZIJ ZIEN ER NOGAL DOR EN ONVERTEERBAAR UIT. ZOU MIJN TERE HERENMAAG ZOIETS VERDRAGEN!
URF! WAT EEN DORRE KOST!
BOEAH! DAT LUST IK NIET!
HET ZIJN DROOGPRUIMEN, GELOOF IK!
KNER-KNARS KRRR-
C B A
D A
GEEN VAN ALLEN KON DIE DROGE KOST DOOR DE KEEL KRIJGEN. ALS ZIJ HUN HONGER WILDEN STILLEN, ZOUDEN ZE TOCH WAT ANDERS MOETEN VINDEN. MAAR GELUKKIG ONTDEKTE TOM POES NU IETS HEEL BIJZONDERS . . .
KIJK DAAR EENS! DAT ZIET ER HEEL WAT SMAKELIJKER UIT!
INDERDAAD, JONGE VRIEND. ZELFS EEN VERFIJND HEER ZAL DAAR GAARNE VAN PROEVEN!
WATERTANDEND KEKEN ALLEN IN DE DOOR TOM POES AANGEWEZEN RICHTING. EN GEEN WONDER! . . . DAAR STONDEN ENORME GOUDBRUINE BANKETLETTERS, BEZET MET GROTE STUKKEN SUCADE!
EINDELIJK IETS EETBAARS! DAT BANKET ZIET ER WAARLIJK AANLOKKELIJK UIT! HMMMM! VOORTREFFELIJK!
DAT LUST IK! LEKKER!
HONGERIG RENDEN ALLEN NAAR DE ENORME BANKETLETTERS, DIE ZICH IN HET LAND VERHIEVEN. REEDS VAN VERRE ROKEN ZIJ DE GEUR VAN HET SMAKELIJK GEBAK, ZODAT HEN HET WATER IN DE MOND KWAM.

JUM JUM! DAT SMAAKT UITNEMEND, DIT LAND HEEFT TOCH WERKELIJK ENKELE VOORDELEN!

JUM JUM!!

HET LEEK WEL LUILEKKERLAND: ZULKE HEERLIJKE BOTERLETTERS, ZO MAAR VOOR HET GRIJPEN! ONZE VRIENDEN DEDEN ZICH FLINK TEGOED. LANGZAAM MAAR ZEKER WERKTEN ZIJ EEN REUSACHTIGE K NAAR BINNEN. - MAAR OPEENS ZAG TOMPOES IETS, DAT HEM HET LEKKERE GEBAK DEED VERGETEN. HAASTIG KEERDE HIJ ZICH OM EN WAARSCHUWDE:

PAS OP! KIJK EENS, WAT DAAR AANKOMT! HET LIJKEN WEL SOLDATEN MET LANGE SPEREN! ZIJ KIJKEN ERG BOOS!

WIE KNABBELEN DAAR ZO BRUTAAL AAN ONZE LETTERS?!

HÉ DAAR!

MET LANGE, PUNTIGE PENNEN ZWAAIEND, KOMT HET DRIETAL NADERBIJ... HEER BOMMEL, DIE JUIST ZO TEVREDEN ZAT TE SMIKKELEN, SCHROK GEWELDIG, TOEN BARSE STEMMEN HEM OPEENS TOERIEPEN:

WIE HEEFT JULLIE TOESTEMMING GEGEVEN OM DIE K OP TE ETEN?

DAAR ZULLEN JULLIE VOOR BOETEN! LETTERDIEVEN!

OEI! HELP!

DOE IETS, TOM POES!

HM!

HET SCHEEN, DAT MEN IN DAT LAND NIET ZOMAAR EEN LETTER MOCHT OPETEN. „KOM MEE!" BEVAL HET SOMBERE DRIETAL, „OF WE ZETTEN JULLIE DE PEN OP DE NEUS!"